

Před rokem žili domově, dnes si zvykají na samostatný život

Tisk | Karvinský deník | 12. 6. 2020

Odkaz: <https://media.monitora.cz/pdf-preview/3289/84991582-51214a59e96dc5d9a0a5/>

Plnoletí chovanci dětského domova mají nový život v tréninkovém bytě.

Ještě před rokem žila devatenáctiletá Michaela Bačová v havířovském dětském domově. Po čtyřech letech mezi mladými nedospělými s podobným osudem, bez rodiny, se chtěla osamostatnit.

Šanci dostala díky projektu S námi domů, který vznikl ve spolupráci dětských domovů, neziskové organizace **Portavita** a společnosti **Heimstaden**. Ta ještě pod původním názvem **Residomo** opravila a plně vybavila malometrážní **byty**, které nabídla dětským domovům a pěstounským rodinám pro mladé lidi, kteří opouštějí jejich péči.

Heimstaden Czech s. r. o.

Gregorova 2582/3
702 00 Ostrava
Česká republika

Klientská linka: 800 111 050
info@heimstaden.cz
heimstaden.cz

Život s pomocí nablízku

Přestože studentka střední zdravotnické školy žije v tzv. tréninkovém **bytě** sama, je stále v kontaktu se sociálními pracovníky, kteří jí v případě potřeby pomohou.

„Řešíme například nastavování plateb spojených s bydlením, tedy kde, co a jak zaplatit, zajištění lékařské a psychologické péče, domácí rozpočet, úklid, sousedské vztahy, návazné služby. Důraz klademe na individuální a partnerský přístup. Sociální pracovník je patron, na kterého se s důvěrou obracejí,“ říká David Starzyczný, ředitel **Spolku Portavita**, který sociální práci s mladými lidmi, jež opustili bezpečí dětského domova, zajišťuje.

Nejlepší je vlastní zkušenost

Míša zatím novou situaci zvládá „na jedničku“.

„Neměnila bych,“ říká.

Velkou změnou, s níž se musela v samostatném životě vypořádat, byla samota.

„Ne v úplně negativním smyslu, ale roky jsem byla zvyklá, že mám kolem sebe každý den plno lidí a najednou jsem přišla sem a byla jsem sama. To byla velká změna,“ přiznává devatenáctiletá dívka.

Podobný život vede Nikolas Hopko, jenž také vyrůstal v dětském domově a poté pár let u pěstounské rodiny. Chtěl se ale osamostatnit. Od prosince proto žije v tréninkovém **bytě** a stará se o svou domácnost sám. Samozřejmě když je potřeba, jsou mu radou a pomocí nablízku sociální pracovníci.

„Celkem to zvládám, nejtěžší pro mě je si vařit. Občas mi uvaří přítelkyně, anebo si jídlo objedná,“ říká devatenáctiletý Nikolas.

Tréninkové **byty** jsou podle zástupkyně ředitelky Dětského domova v Havířově-Podlesí Žanety Maroszové praxe k nezaplacení.

„V domově děti připravujeme na nový, samostatný život, ale všechno je to jen teorie. Nejlepší je, když si všechno vyzkoušet sami chodit na úřady, nakupovat, starat se o spoustu běžných věcí,“ říká Maroszová.

Bytů může být i více

Momentálně je v Prostřední Suché, Havířově a Karviné 12 tréninkových **bytů**. Každý je vybaven ledničkou a základním nábytkem.

„Mladí lidé platí po dobu jednoho roku jen 50 procent nájmu, slevy dostávají i v dalších letech. Součástí programu je i zmíněná doprovodná sociální služba,“ říká **Jan Rafaj**, šéf společnosti **Heimstaden**, která jej největším vlastníkem nájemního bydlení v České republice.

Ta také hradí náklady na terénního sociálního pracovníka, který s mladými lidmi po dobu minimálně jednoho roku spolupracuje. „Jsem rád, že můžeme pomáhat mladým lidem, k nimž život byl nemilosrdný a tvrdě je zkoušel,“ řekl **Jan Rafaj**.

Bude-li to potřeba, jsou prý v **Heimstaden** připraveni poskytnout dalších 20 **bytů**. Sama sobě odpovědná Michaela Bačová bydlí už téměř rok v Havířově v tzv. tréninkovém **bytě**.